

R u n g ö r e l s e

Om hwad; enligt allmän Lag och utfärdade särskilda Författningar, bör wid Gåstgifverierna i Norrbottens Län iakttagas, i afseende på håll- och reserv-skjutsens utgörande m. m.

§. 1.

Wid ankomsten till Gåstgifwaregård, bör resande, som är okänd, uppå Gåstgifwarens anmōdan, genast uppvisa sitt Pass, och hwar och en, innan afresan, i Dagboken tydligt anteckna sitt namn, embete, tjänst eller yrke jemte orten, hwarifrån han ankommit och stället, dit han ernar sig, samt det antal hästar, hwaraf han sig begagnar.

§. 2.

Färdas Resande så, att Skjutschäst eller fordon derigenom förderwas eller skadas, ware den Resande skyldig, att, der godwillig öfwerenskommelse ej sker, sådant ersätta efter den uppskattning, som bestämmes af 2:ne, utaf Gåstgifwaren å nästa ombyte, tillfallade gode Wån; och må resan icke fortsättas, innan denna ersättning blifwit erlagd. Hafwa flere, än en Resande, åkt på det åkdon, för hwilket Skjutschäst blifwit skadad, ware de, en för alla och alla för en, för ersättningens utgifwande ansvarige, och ege den misnöjde, att målet till wederbörlig Domstols undersökning och pröfning inståmma. Sker skada å häst eller fordon, utan den Resandes förwållande, ware han saklös.

§. 3.

På åkdon med en häst må ej läggas större tyngd, än ett skeppund, den Resandes egen jemväl under denna wigt beräknd, liksom å wagn eller släda med 2:ne hästar dubbelt, o. s. w., samt på en ridhäst 2:ne lispund, utom den ridande. Då förbud begagnas, utan någon dermed åtföljande person, behöfwer Skjutslegan dertföre icke erläggas förr, än wid den resandes egen framkomst, men, i annat fall, skall betalningen omwilkorligen utgifwas af den, som anmäler sig såsom förbud, hwilken, i likhet med annan Resande, bör med behörigt pass wara försedd.

§. 4.

På åkdon, bespånne med en häst, hwarmed enspånne så kallade trissor jemväl böra fortskaffas, må icke färdas mer än en person, utom den Skjutsande, hwilken alltid skall hafwa plats på det åkdon han Skjutsar, der den Resande honom anwisar, samt efter 2:ne hästar tre personer, utom Skjutsbonden. När trenne Resande tillsammans begagna twenne enbetsåkdon, hwilket ej må förmenas, eller då blott två eller tre hästar nyttjas för en wagn, ware Resande icke skyldig medföra flere än en Skjutsande; men är antalet af hästar för wagnen större, må högst twenne medfölja. I afseende på Skjutsen för fångar och medföljande Fång-Gewaldiger är särskildt stadgad.

§. 5.

Resande, som, för elak eller backig wäg nödgats, att å en Gåstgifwaregård taga flere hästar, än han dit begagnat, är ej pliktig att, då anledningen upphört, sedermera begagna ett lika antal. Om Resande genom oduglig eller istadig Skjutschäst, eller annan tillfällighet utan sitt eget förwållande, under wägen hindras fortsätta resan med de hästar, han haft från Gåstgifwaregård, ware närmaste hemmans innehafware, wid samma påföljd, som för Skjutsförsummelse stadgas, skyldig att på

Ur KB:s samlingar
Digitaliserad år 2013

National Library
of Sweden

Skjuts erhålles från en till annan Gåstgifwaregård, och Resande må icke emot den Skjutsandes wilja, begagna de hästar förbi en Gåstgifwaregård till en annan. Men om resan slutas inom 2:ne mil, ware den Skjutsande skyldig, om Resande det åskar, att honom dit, emot wanlig Skjutslega, fortskaffa.

§. 8.

Ingen får emot egarens wilja nyttja Skjutschäst längre, än till nästa Gåstgifwaregård, eller ombyte; men will den Skjutsande sig med den Resande om längre wäg förena, det stände honom fritt, så framt han derigenom icke försummar sin Skjutsningskyldighet.

§. 9.

Då Resande i Städer eller på landet möta wägförande, böra de wila hwar till sin wenstra sida, på sätt i 23 §. 1734 års Gåstgifveri-Ordning föreskrifwes.

§. 10.

R u n g ö r e l s e

Om hwad; enligt allmän Lag och utfärdade särskilda Författningar, bör wid Gåstgifverierna i Norrbottens Län iakttagas, i afseende på håll- och reserv-skjutsens utgörande m. m.

§. 1.

Wid ankomsten till Gåstgifwaregård, bör resande, som är okänd, uppå Gåstgifwarens anmodan, genast uppvisa sitt Pass, och hwar och en, innan afresan, i Dagboken tydligt anteckna sitt namn, embete, tjänst eller yrke jemte orten, hwarifrån han ankommit och stället, dit han ernar sig, samt det antal hästar, hwaraf han sig begagnar.

§. 2.

Fårnas Resande så, att Skjutschäst eller fordon derigenom förderwas eller skadas, ware den Resande skyldig, att, der godwillig öfwerenskommelse ej sker, sådant ersätta efter den uppskattning, som bestämmes af 2:ne, utaf Gåstgifwaren å nästa ombyte, tillfallade gode Wån; och må resan icke fortsättas, innan denna ersättning blifwit erlagd. Hafwa flere, än en Resande, åkt på det åkdon, för hwilket Skjutschäst blifwit skadad, ware de, en för alla och alla för en, för ersättningens utgifwande ansvarige, och ege den misnöjde, att målet till wederbörlig Domstols undersökning och pröfning instämma. Sker skada å häst eller fordon, utan den Resandes förwällande, ware han saklös.

§. 3.

På åkdon med en häst må ej läggas större tyngd, än ett skeppund, den Resandes egen jemväl under denna wigt beräknd, liksom å wagn eller släda med 2:ne hästar dubbelt, o. s. w., samt på en ridhäst 2:ne lipspund, utom den ridande. Då förbud begagnas, utan någon dermed åtföljande person, behöfwer Skjutslegan dertföre icke erläggas förr, än wid den resandes egen framkomst, men, i annat fall, skall betalningen omwilkorligen utgifwas af den, som anmäler sig såsom förbud, hwilken, i likhet med annan Resande, bör med behörigt pass wara försedd.

§. 4.

På åkdon, bespånne med en häst, hwarmed enspånne så kallade trissor jemväl böra fortskaffas, må icke fårnas mer än en person, utom den Skjutsande, hwilken alltid skall hafwa plats på det åkdon han Skjutsar, der den Resande honom anvisar, samt efter 2:ne hästar tre personer, utom Skjutsbonden. När trenne Resande tillsammans begagna twenne enbetsåkdon, hwilket ej må förmenas, eller då blott två eller tre hästar nyttjas för en wagn, ware Resande icke skyldig medföra flere än en Skjutsande; men är antalet af hästar för wagnen större, må högst twenne medfölja. I afseende på Skjutsen för fångar och medföljande Fång-Gewaldiger är särskildt stadgad.

§. 5.

Resande, som, för elak eller backig wäg nödgats, att å en Gåstgifwaregård taga flere hästar; än han dit begagnat, är ej pliktig att, då anledningen upphört, sedermera begagna ett lika antal. Om Resande genom oduglig eller istadig Skjutschäst, eller annan tillfällighet utan sitt eget förwällande, under wägen hindras fortsätta resan med de hästar, han haft från Gåstgifwaregård, ware närmasse hemmans innehafware, wid samma påföljd, som för Skjutsförsummelse stadgas, skyldig att på tillfågelse och emot Skjutslega efter wägens längd, genast lemna biträde med nödigt antal hästar till nästa Gåstgifwaregård.

§. 6.

Resande bör med sagtmöd och anständighet bemöta Gåstgifwaren och hans folk samt Skjutsbönder, hwilka, liksom den Resande sjelf, äro tagne i Kongl. Maj:ts höga hägn och beskydd, och således å ömse sidor böra ifrån oförrätter fredas. Felar Resande härutinnan, genom ord eller gertning, ware Gåstgifwaren pliktig, att förhållandet med all tillgänglig bewisning anmäla hos Krono-Betjeningen i orten, som det åligger att sådant genast, wid tjenste-answar, i laga ordning beifra.

§. 7.

Skjuts erhålles från en till annan Gåstgifwaregård, och Resande må icke emot den Skjutsandes wilja, begagna de hästar förbi en Gåstgifwaregård till en annan. Men om resan slutas inom 2:ne mil, ware den Skjutsande skyldig, om Resande det åskar, att honom dit, emot wanlig Skjutslega, fortskaffa.

§. 8.

Ingen får emot egarens wilja nyttja Skjutschäst längre, än till nästa Gåstgifwaregård, eller ombyte; men will den Skjutsande sig med den Resande om längre wäg förena, det stände honom fritt, så framt han derigenom icke försummar sin Skjutsningskyldighet.

§. 9.

Då Resande i Städer eller på landet möta wägfarande, böra de wila hwar till sin wenstra sida, på sätt i 23 §. 1734 års Gåstgifveri-Ordning föreskrifwes.

§. 10.

§. 10.

Om vägar och broar, hvilken årstid, som helst, icke äro i förswarligt stic, anmodas den Resande, att sådant i Dagboken anteckna, på det rättelse må kunna följa och den försumlige till ansvar befordras. Andra klagomål, till anförande hvaraf Resande kunna finna sig befogade, böra jemväl i Dagboken införas.

§. 11.

Gästgifwaren, såsom hufvudman för Gästgiveriet och Skjutningen, samt först ansvarig för derutinnan timade ordningar, bör alltid hafwa till hands Håll-listan, samt å väggen i Gästgivarrestugan anslagen, så väl denna Kungörelse, som en förteckning å Reservehemman, innefattande deras afstånd från Gästgivarergården och antalet af de hästar, hvarmed Skjutningen bör bestridas, äfvensom den för Gästgivarergården sist utfärdade och gällande Taxa. Han bör ofelbart bibehålla ordning och lugn wid Gästgivarergården, icke tillåta obehöriga sammansjöckningar af sådane personer, som ej hafwa något, att der uträtta, hwartill närmaste Krono-Betjent, på kallelse, genast meddelar nödig handräkning, och i allmänhet hafwa tillsyn öfver de Skjutsandes nykterhet och ordentliga uppförande.

§. 12.

Gästgifwaren bör svara för den Resandes förplågning, härbergerande och fortskaffande, samt sielf och genom sitt husfolk, honom med höflighet och beredwillighet bemöta. Han hålle alltid farbar, förswarlig väg upp till Gästgivarergården, stuga och gåstrum städade och snygge, samt ware försedd med erforderlig förtåring, goda fångar och fångkläder, jemte rent linne. Gårdsplanen skall, då så är nödigt, med grus och sand fyllas, så att Resande icke må af orenlighet besväras; Skolandes Krono-Betjeningen, i fall icke denna skyldighet, genast efter skedd påminnelse, fullgöres, vara förbunden, att grusningen, på Gästgivararens bekostnad, för lega verkställa. Om wintertiden skall, wid 6 R. dr 32 fl. wite, åtminstone ett gåstrum alltid vara uppehålladt. Gästgifwaren hålle likaledes tillhandta foder, stall och wagnslider för hästar och åldon, emot den betalning, som den upprättade Gästgivareratan föreskrifwer.

§. 13.

De upplysningar Resande af Gästgivarare påfordrar, angående de Skjutsandes namn och hemvist, det i tour warande Reservehemmanet, sådane omständigheter, som i någon måtto angå Skjutning, underhållande af broar och vägar, inträffade eller befunne ordningar under resan eller wid Gästgiveriet, och mera dylikt, böra af honom alltid meddelas.

§. 14.

Förbud, som ankomma med förbudsfeblar eller behörigen inträttad förbudslista, utan att någon person är följaktig, böra med skyndsambet fortskaffas, wid ansvar för Gästgivarare, om onödig tidsutdrägt eger rum. Skolande wid hvarje Gästgivarergård å listan omwilkorligen antecknas tiden, då förbudet ankom och afgick. Om någon Resande sedermera icke inträffar, anmäles sådant härskades.

§. 15.

Gästgifwaren skall hafwa noga inseende öfver Skjutsbönderne, att de sina skyldigheter noggrant uppfylla, så att, genom deras förwällande, Resande icke må uppehållas, stegring i Skjutslegan försåkas, eller annat offick utöfwas.

§. 16.

Finner Resande sig befogad, att något klagomål i Dagboken anteckna, skall Gästgifwaren vara pliktig, att derom genast anställa undersökning och förskaffa nödig rättelse, samt sitt med behörig underskrift försedde utlåtande öfver klagomålet, omwägerligen, i den Resandes närvaro i Dagboken meddela.

§. 17.

Gästgifwaren skall genast, då nytt håll bör vara inne, anställa utrop med detsamma, besigtiga de inkomna hästarne och i Dagboken, till Krono-Betjeningens beifran anmäla, om någon hållskjutskyldig uteblifwit eller i något afseende varit med obrukbara hästar försedd, helst Gästgifwaren, i främsta rummet, är ansvarig för all deraf timande skada.

§. 18.

Gästgifwaren skall tillse, det icke någon af honom okänd person och serdeles ej någon Utlänning, färdas med Skjuts, utan att vara försedd med wederbörligt tryckt pass. Finnes någon ej innehafwa pass, eller vara stadd å väg till annan ort, än passet innehåller, eller är den i passet bestämde tid tilländalupen, och trovärdige personer ej kunna intyga, att han i Orten är väl känd, skall han anhöllas och i Stad genast ledsagas till Borgmästaren, men å landet till närmaste Krono-Betjent. Får passlös och okänd Resande Skjuts på Gästgivarergård, eller ock, med Gästgivararens wetkap, från annat ställe, pliktat Gästgifwaren Tjugufem R-daler Banco. För hvarje Resande skall i Dagboken anmärkas, om och med hvilket Embetswerks pass han varit försedd, eller lom han är i Orten känd, wid ansvar för Gästgifwaren, om sådant försummas.

§. 19.

Konstberidare, Theaterföreståndare, de som wisa Konst-Cabinetter eller wilde djur, eller gifwa andra representationer af hwad slag, som helst, få icke under deras resor i landet, för sina personer och medförande effekter begagna Gästgivarare Skjuts med större antal hästar, än Sex stycken, utan böra genom

genom beting förskaffa sig de hästar, som de utöfver nämnde antal kunna för deras fortkomst behöfva. Gesäler, Lärdrängar och Vätsmän äro icke berättigade till Gästgivarstjuts, om ej deras pass sådant uttryckeligen innehålla. Så kallade Tartarer, Trädragare, Häktmakare, Månglare och Månglerför, obehörige Stamboksbärare och andre dylika personer, få deremot omwillkorligen icke begagna sådan stjuts, wid ansvars påföljd för Gästgivaren, om han det oaktadt sådant tillåter.

§. 20.

Den som bor å landet inom en mil från Gästgivarregård och har så många egna hästar, som han till sin resa behöfver, må ej till sitt hemvist fordra stjutshest; men Tjenstemän å landet, som resa i Embetsärender, ega requirera hästar till sig från närmaste Gästgivarregård, afvensom Resande, hwilken uppehållit sig på något ställe utom Gästgivarregård, ege, att dit fordra Gästgivarstjuts till deras afhemtning, dock emot särskild stjutslega från Gästgivarregården till hemtningstället. Fordras stjuts i Städer till andre ställen än Gästgivarregårdar, är Gästgivare icke skyldig, att densamma anskaffa, utom till Tjenstemän, wid Embetsresor, hwilket då bör uti beståningsfedeln uppgifwas, hwarefter sådan stjuts ej får wägras.

§. 21.

För foror må Gästgivarstjuts icke begagnas, utom för fogellag från Norrland samt för ostron och hummer. Under foror må likwäl icke räknas de saker, som af Resande för deras behof medföras, och hwartill särskilde egne förredskap erfordras, ehwad de nyttjas, som förbud, eller Resande ätsolja.

§. 22.

Courirer skall Gästgivaren utan uppehåll forthjelpa. Är ej håll till hands, hwilket då i Dagboken bör uttryckeligen anmärkas, wære närmaste Reservstjutskyldig, utan afseende på tour, pligtig, att stjutsningen utgå, dock emot rättighet, att njuta sådant till godo wid annan dess stjutskyldighet. Gästgivaren bör likwäl tillse, att den, hwilken såsom Courier sig anmäler, en sådan dess egenkap behörigen styrker, antingen med pass eller Courier-bricka, den sistnämnde niokantig och försedd med orden: Courier-Bricka, hwilka ord äro graverade omkring det Kongl. Wapnet på brickans undra sida, samt årtalet 1835, graveradt ofwanför samma wapen.

§. 23.

Då Resande klagar öfwer brist å wäg eller bro, bör Gästgivaren sådant hos wäghållaren eller Vänsmannen i Orten genast anmäla.

§. 24.

Gästgivaren får icke tillåta tiggare eller andre lösa oförpackade personer, att sig å Gästgivarregården uppehålla, utan bör dem genast fastaga och till närmaste Krono-Vertjent affända; afvensom han bör tillse, att icke något slags spel eller dobbel af de stjutsande idkas å Gästgivarregården.

§. 25.

På hwarje Gästgivarregård skall omwillkorligen, alla tider på dygnet, finnas någon pålitlig person, som emottager och uträttar de Resandes tillsägelser om stjuts eller härberge.

§. 26.

Wäntningspenningar, då sådane ega rum, skall Gästgivaren af den Resande utfordra och till den stjutsande aflemna, innan afresan tillåtes, wid påföljd, att eljest för desamma sjelf ansvara. Öbres ej anspråk derå före afresan, hafwe den stjutsande icke rättighet, att fordra dem wid framkomsten till nästa Gästgivarregård. Uppstår twist om tiden, ege Gästgivarens klocka witsord; men, i anseende till flockornas olika gång, beräknas blott hela timmar, och ej öfwerstjutande sjerbedelar. Förebär Resande, att han, genom andra Resandes eller stjutsandes förwällande blifwit uppehållen, utgifwe ändock wäntningspenningar, och söke sitt skadestånd af den, som till uppehållet warit wällande. I dessa händelser wære Gästgivaren skyldig meddela särskildt bewis, der så äskas. Kan Resande sig med stjutsbonden om wäntningspenningarne förena, stående det honom fritt.

§. 27.

Gästgivaren bör hålla hand deröfwer, att den Resande icke warde af de stjutskyldige eller andre personer wid Gästgivarregården med otidighet bemött, eller med ord eller gärning förolämpad. Sker annorlunda och finnes sådant hafwa kunnat af Gästgivaren förekommas, wære han för uraktlåtenhet deraf till ansvar förfallen. För alla sådana oordentligheter wid stjutsningen och Gästgivarweriet, som Kongl. Maj:ts Befallningshafwande finner icke hafwa kunnat undfalla Gästgivarens uppmärksamhet, och icke blifwit af honom sselsmant rättade eller till beifran anmälde, kan han icke under någon förewändning undgå ansvar, och warde desutom den brottlige straffad efter omsändigheterna.

§. 28.

Resande, som det fordrar, skall alltid förbes med stjutsbonde. Då förbudsfedel innehåller, att stjutsbonde erfordras för att löra, bör dertill en skicklig person anskaffas.

§. 29.

Dagboken, som alltid bör finnas ostadad, snygg och utan öfwerstrykning, samt infäst i särskildt omslag, bör sist inom fyra dagar efter hwarje månads slut, af Gästgivaren till wederbörande Vänsman

Rådsman å landet och till Magistrat i stad aflemnas, för att berester inom den 15 i samma månad till Kongl. Maj:ts Befallningshafwande insändas.

§. 30.

Wid Sey R:drs Banco wite, är det Gåstgifwaren, som sjelf Hållkarlsbefattningen bestriber, förbudet, att af Resande fordra drickspenningar, och till 10 par spö gör han sig förfallen, om han dristar dem med sturshet eller otidighet bemöta.

§. 31.

Gåstgifware må icke under någon förevändning förwågra Resande Dagboken, utan skall den samma framlemnna, tillika med nödige skrifttyg, så att den Resande kan deruti insöra, om han i någon måtto förfördelas, och den controll sålunda winnas, som genom Dagböckernas inrättande åsyftats. Skulle någon understå sig, att håremot bryta, eger den Resande, att i nästa Gåstgifwaregårds Dagbok sådant anteckna, eller ock härstädes anmäla, då den felaktige skall sitt wågrande umgälla.

§. 32.

De skjutskyldige böra med felfria hästar och åkdon insinna sig å Gåstgifwaregården, till hållskjuts på den tid, som föreskrifwen är, och till Reservskjuts å utsatt tid, eller då tiden icke är bestämd, så fort sig möjligen göra låter, wid påföljd, utom annat ansvar, att andre hästar, i de uteblifnas ställe, af Gåstgifwaren anskaffas, emot lega, som hos den försumlige uttages. Reservbonde, som är boende på en fjerdedels mils afstand från Gåstgifwaregården, skall, då sådant åskas, inom en timme efter den Resandes ankomst dit, och sednast en half timme efter erhållen budskifning, med skjutshästarne sig inställa, och beräknas tiden i förhållande berester, om wägen är kortare eller längre. Ej må Reservskjutskyldig uteblifwa derföre, att han förmenar ordningen att skjutsa, honom icke skulle åligga, utan måste skjutsen utgöras, och klagomål derfwer sedermera ansöras, om han tror sig dertill ega anledning.

§. 33.

Wid En R:daler 32 ff. wite är det jemwål förbudet hållskjutsare att, under det hans tour att fullgöra skjuts å Gåstgifwaregård warar, med sin häst uti annat ändamål, än i skjuts efter Gåstgifwarens anvisning, sig begifwa, eller annorstädes kortare eller längre tid sig uppehålla: tillkommandes det Gåstgifwaren att, berest någon hållskjutskyldig sig skulle emot nämnde föreskrift förbryta, sådant inom fjorton dagar berester, anmäla hos wederbörande Krono. Betjent, hwilken det sedan åligger, att förbrytaren, uti laga ordning, hos Mig, till ansvar befordra.

§. 34.

Wid hwarje Gåstgifweri bör finnas en, genom Krono. Betjeningens försorg anskaffad, så kallad skjutsstafva, hwilken genast efter det bud om reservskjuts egt rum, bör aflemnas till den hemmansägare, som enligt inom Reservelaget upprättad reglering, är närmast i ordningen, att skjutsa. Den hos hwilken stafvan inträffat, må icke under någon förevändning, innan han skjutsat, resa bort med sina hästar, eller hafwa dem afsläpse från gården.

§. 35.

Då den skjutsande uppbudas till wif tid efter förbudsedel, bör han under påföljande fyra timmar, wid Gåstgifwaregården afwakta den Resandes ankomst, emot ersättning af åtta skillingar B:co häften, för hwarje full timmas wäntning, utöfwer den första, för hwilken wäntningspenningar icke ega rum.

§. 36.

Sedan köld inträffat och backarna börja blifwa hala, skall hwarje häst, som till skjutsning å Gåstgifwaregården inställes, wara skarpskodd; Och kommer derjemte på egarens ansvar all den skada, som kan tima deraf, att hästar, som äro orklöse och oduglige, eller wetherligen ega farlige oseder, warda i Gåstgifweriskjuts begagnade.

§. 37.

De skjutskyldige skola omilkforligen wara försedde med i fullgodt stånd befintelige åkdon och seltyg, och må icke till skjutsning utsändas smärre gofvar eller om wägen okunnige personer.

§. 38.

Den skjutsande må icke i något fall, såsom rättighet, påfordra att sjelf föra sina hästar, hwilket ankommer på den Resande, som, emot det han är ansvarig för hästarnes behandling, alltid är berättigad, att, om han så åstundar, sjelf eller genom medhafwande betjening, föra det åkdon han begagnar; och det warder jemwål wid strängt ansvar hwar och en förbudet, att onödigtwis och opåkallad inblandas sig uti de twister eller stridigheter, som emellan Resande och den honom skjutsar, tillåfventyrs kunna uppkomma, liksom att i någor mått förnärma Resande, dem med otidighet bemöta eller med ord och gerning förfördela.

§. 39.

Körningstiden för hwarje mil, är för det närwarande bestämd till en och en half timma. Skjutslegan för en häst utgör i Städerna 20 ff. och på Landet 16 ff. milen. 3 lega för en wagn eller parslåda betalas 2 skil., och för en sadel, slåda eller kårva 1 ff. för hwarje mil. Om ridhäst nyttjas, erlægges 6 ff. milen för hästens återhemtning.

§. 40.

Beträdes Gåstgifware eller Skjutsands med försummelse i något af hvad honom, enligt denna Kungörelse, åligger, eller han eljest, enligt författningarne bör uppfylla, kommer han derföre, om ansvar uti Lag och Författningar eller denna Kungörelse icke finnes förut utsatt, att fällas till böter från 1 Riksdaler 32 Skillingar till och med 25 Riksdaler Banco, allt efter förseelsens och sakens beskaffenhet.

Sedan alla de föreskrifter, som med Gåstgifweri-Skjutsning ega gemenskap, nu blifwit uti denna Kungörelse sammanfattade, och okunnighet om hvad som är wordet i detta afseende stadgad, således icke kan å ena eller andra sidan förebråas, eller för skeende öfverträdelse lånda till ursäkt, förmodar Kongl. Maj:ts Befallningshafwande, att de flesta anledningar till grundade klagomål skola upphöra; men om, det oaktadt, någon Resande tror sig ega laga fog till klagan öfwer Gåstgifware eller Skjutsbönder, eller ock, angående andra omständigheter, som under resan kunna inträffa, eger han, att i Dagboken tydligt och bestämdt anteckna, i hvad måtto och genom hwilkens förwällande hans rätt blifwit förnärmad, eller hvad i öfrigt han finner böra komma till Kongl. Maj:ts Befallningshafwandes kännedom. Ett sådant klagomål eller anmälan bör, för att vara gällande, alltid undertecknas med den Resandes namn, titel och wanliga hemvist. Finnes klagomål annorledes inrättadt, warder detsamma lemnadt utan allt afseende eller åtgärd. Men som å ena sidan verkliga oordningar och förbrutelser af Gåstgifware eller Skjutskyldige icke skola lemnas utan sträng bestraffning, liksom kan ej eller låta den minsta underlåtenhet i detta fall afböja utan ansvar, såsom för annat tjenstefel, på det ordning må kunna befrämjas, och Gåstgifweri-inrättningens ändamål lade befinnes öfkyldig.

Länsmännen blifwa i allmänhet Kongl. Maj:ts Befallningshafwande strängt ansvarige, att icke några oordningar eller brister wid Gåstgifwaregårdarne lemnas oanmälde. De skola, så ofta ske kan och minst en gång i hwarje månad, wid hwarje Gåstgifweri inom Districtet anställa noggranna undersökningar, efterforska, huru Gåstgifware och Skjutsande iakttagit sina pligter emot Resande, inhemta noga kännedom om alla möjligen befintliga misbrök, undersöka anförde klagomål m. m. och om allt detta hwarje gång i Dagboken teckna bewis till Kongl. Maj:ts Befallningshafwandes kännedom. Då Länsmännen närmast äro i tillfälle att waka öfwer Skjutsinrättningens stiel, ernar Kongl. Maj:ts Befallningshafwande ej eller låta den minsta underlåtenhet i detta fall afböja utan ansvar, såsom för annat tjenstefel, på det ordning må kunna befrämjas, och Gåstgifweri-inrättningens ändamål lade befinnes öfkyldig. Piteå, å Lands-Cancelliet den 26 Januarii 1832.

C. A. v. HEDENBERG.

J. G. Rosenlindt.

Printed and Published by J. G. Koenigsberg, at the Press of the University of Halle, in the year 1838.

Die Geschichte der Stadt Halle, von J. G. Koenigsberg, in zwei Bänden. Der erste Band enthält die Geschichte der Stadt Halle von den ersten Anfängen bis zur Gegenwart. Der zweite Band enthält die Geschichte der Stadt Halle von der Gegenwart bis zur Zukunft.

Halle, den 1. März 1838.

C. A. V. HEDENBERG.

J. G. Koenigsberg